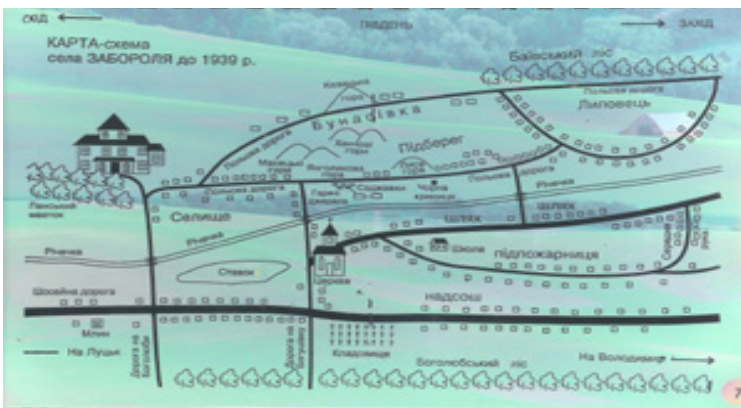
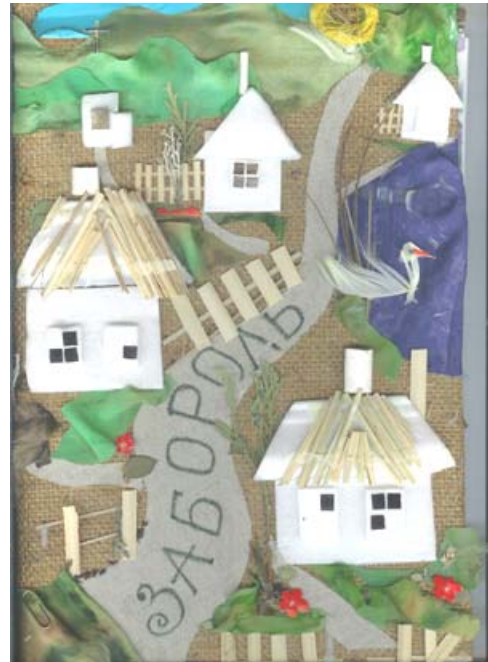

Колективна робота «Моє село — окраса України» — історико-пошукове видання, підготовлене вихованцями літературного клубу «Дитячі радощі» під керівництвом Г.Г. Зіненко та І.М. Лискової з села Заборолів Луцького району Волинської області, отримала 1 місце серед колективних робіт

З вішати ти по провату Галини Федорівни красується в центрі Заборолів обласі. Слови „Жертвам сталінських і фашистських репресій“, з повними очима спіл виварбували рули майстрині 217 річних, близьких імен її односельчан, затинувших в той діловісний для України час. Прекрасне покоління виховала ці світові жінки. Віднай діти, внуки, правнуки. Ім вона передати слові ремесла таке по-трібно і благородне. Маврица жити чесно, по справедливості, віддавати своє серце людям.

Галина Малчовська
Золото селі, заліт руки,
Всюю землі, радості і змири,
Косила, шила, кроила волю,
Дітей росила і нестерених ботів,
В козла, шила і пишмала,
Святих у церкві мавричала,
Садняла вати, хрести робила,
Ти на своїм чужім мавричал:
Для всіх хвалити тебля і хліба!
Для ганьки, нирки, самітки, віднок,
Для одноклісш і для чужини,
Жер своєю серце, ти по краплині
Всім роздала: мого землі-ко,
Лив у містриці, ти біджал!
Селючка дала, дурень, вати,
Соби ціну повинна знати,
Тебе ж бо дала не одичка,
Простою жіночо зробила,
А ти достойна неських поклонів
І королівськї корони.

Галина Малчовська
Тетяна Байда

1968р.
Тетяна Байда.

